6. Mr. M. K. Raman.
7. ,, K. Mohamed Seethi.
8. ,, T. K. Krishna Menon and
9. ,, A. Sankara Menon."

(*Motion put and agreed to.*)

President.—I nominate Mr. V. K. Kochunni Menon as the Chairman of the Committee.

Resolutions on Matters of General Public Interest:—

6. Loans to the Tanneries, Ltd. (cont.)

Rao Sahib Mr. C. Matthai.—I was trying to impress the point yesterday that this resolution places two alternatives before the Government, that is, 'early steps be taken to recover the loan advanced to the Tanneries or to take the concern by the Government to be worked by them'. Well, if you adopt the first alternative, it is doubtful if any material advantage would result to any of the parties concerned, because Government has advanced a substantial amount, over one lakh of rupees, and if the Government is to acquire the property, it is not likely that they will realise the whole or any substantial portion of what they have advanced in the shape of loan, and the share-holders stand to lose what they have invested in the concern. That, I think, will be the last thing that this House should desire to resort to. It is an industrial enterprise that has got to be encouraged and we should use every means to revive work in the Tanneries.

Well, the second alternative placed before the Government is for Government itself to acquire the concern and work it up. Well, we should think that there is another alternative that might be suggested, that we consider to be better than the first or the second. That is, that some agency connected with our State should come forward and take up the concern and that Government should give all possible facilities. That is not contemplated in the resolution that is placed before the House now. Speaking on behalf of the Government, I think that we should consider that the third alternative would be the very best to resort to, and this House knows the Economic Development Committee has been trying to find a solution in the direction of this third alternative suggested by me; that is, we have been inviting agencies connected with the State, two or three have come forward already, but we did not find their terms quite acceptable. Some of them have been asked to modify their terms and we have not come to a final decision.

President.—What are the details of the negotiations carried on?

Rao Sahib Mr. C. Matthai.—The last person was one Mr. Netto from Madras. He laid down certain conditions which we could not accept and we think it won't be worth while

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

to work the Tanneries on those conditions, and, therefore, we suggested certain modifications and asked him to think over them and give us his decision. We have not heard from him.

President.—How long is it ?

Rao Sahib Mr. C. Matthai.—It is about three weeks now; and then yesterday the Member for Jews said that on behalf of a certain other firm he had prepared certain proposals and he had approached one of the Members of the Economic Development Committee, Mr. Koder. As I told you yesterday, those proposals have not reached us. As I made him understand, we would welcome such proposals, and we shall consider them and if they are feasible we will give a chance to that particular agency. Unless and until we have done our best to effect a solution in that way, I do not wish we should resort to the extreme step of winding up the concern which does not go to the benefit of any of these, or for Government itself to take up the concern and work it. Such commercial concerns, I don't think it advisable, should be worked by Government. (*Hear, hear.*) It is not in conformity with the policy of the Government. Occasionally Government does such things. That is simply to show the way to private enterprise.

President.—There was a practical instance—Tramway. It was resulting in a loss. But Mr. King proposed to take it. It will be a gain.

Rao Sahib Mr. C. Matthai.—You cannot expect Government to watch the market as a private agency could do. That, I think, should be the last step that we should advise. So far as the Tanneries are concerned, we have to account for the present condition of things; I think partly it is due to wrong calculation. We started the whole thing on too expensive a scale and did not leave sufficient reserve for work. It is easy to be wise after the event. That was done by the agency that was managing the concern. But it was not entirely that. There were some misfortunes. The Great War came and upset the market. I know, as a matter of fact, that we were trying to build up a market in Upper India and elsewhere. We were getting into working order when the Great War upset our market. Before we had recovered the great flood came.

Mr. A. B. Salem.—We started towards the end of the War, I think.

President.—Sir T. Vijayaraghavachariar started it.

Mr. A. B. Salem.—The Armistice was signed in 1918.

Rao Sahib Mr. C. Matthai.—We started, but the upsetting of the market came only towards the end.

Mr. A. B. Salem.—I am suggesting to put you on your own guard. We are in 1929. The War ended in 1919 or 1918. That is 10 years now.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

President.—It is the eleventh day of the eleventh month.

Mr. Thomas Manjuran.—It ended in November 1918.

Mr. P. Krishna Menon.—That is only a slip.

Rao Sahib Mr. C. Matthai.—It was towards the latter part of the War that the market fell. Perhaps it might be otherwise. I remember as a result of the War there was an upsetting of the market. Anyway, it was the result of the War; and then came the great flood. The whole concern, the buildings and premises were submerged and chemicals were lost. So that these were misfortunes which no foresight could have avoided. This fact has got to be taken into consideration. And we found that all the money available had been spent and work could not be resumed for want of funds. That is the situation now.

Mr. A. B. Salem.—May I know before you proceed whether anybody was taking care of the machinery and what is its condition? Has any been actually valued during the last two years? The public opinion is that the machinery is getting rotten and rusty and the pegs are rusty.

Rao Sahib Mr. C. Matthai.—The Managing Director is on the spot. It is not neglected.

Mr. A. B. Salem.—That is the reason why I ask whether the company, in the interests of the shareholders, had any actual valuation of the thing during the last two years. If the merchants go there, they will depreciate the whole thing. The fact is many chemicals and firewood were stocked before the Tannery got ready, and the whole thing was washed by the floods.

Rao Sahib Mr. C. Matthai.—These are the circumstances which led to the present situation.

Mr. A. B. Salem.—Because I objected to the large quantity of chemicals being ordered.

Rao Sahib Mr. C. Matthai.—The second alternative suggested by the resolution, we need think seriously of only if we find that there is no reliable agency coming forward to take up the concern.

President.—Can we put much hope on this?

Rao Sahib Mr. C. Matthai.—Not much hope. We have not heard from him afterwards.

President.—And Mr. Salem's proposal?

Mr. A. B. Salem.—I would be glad to put my proposal.

Rao Sahib Mr. C. Matthai.—We are waiting for that. The earlier, the better.

So far as the Tannery is concerned, I would like to point out the case of Mysore. Mysore, like us, started a Tannery, and that Government is also in the same predicament with all its resources and its industrially advanced condition.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. A. B. Salem.—Do you know the reason?

Rao Sahib Mr. C. Matthai.—From the last Administration Report of their Department of Industries I find that they have also stopped work.

President.—I mean the fact is nobody is unwilling to work this industry. It cannot be worked with profit. Our machinery is too big for bark-tanning.

Rao Sahib Mr. C. Matthai.—There has been an element of miscalculation about the whole concern. That is the situation so far as the Government is concerned. Government at this stage do not want to commit itself to the second alternative. Government will consider it if there is no other alternative solution. We should invite businessmen of Cochin to come forward and show us how the concern could be worked profitably.

Mr. A. B. Salem.—There is a very good factory in Calicut where Mr. Kurup is employed.

Mr. P. Krishna Menon.—Even now? He was employed before.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.—ഈ കാര്യത്തെ പറ്റി ഇതേവരെ ഈ സഭയിൽ രണ്ടു ഭാഗത്തു നിന്നും പറഞ്ഞ മിക്ക അഭിപ്രായങ്ങളോടും ഞാൻ യോജിക്കുന്നില്ല. ഒന്നാമതായി ഗവൺമെണ്ടു് ഇതു് ഏറെറടുത്തു നടത്തിയാൽ ആദായം കിട്ടുകയില്ലെന്നു പറയുന്നതു തന്നെ ഗവൺമെണ്ടിനു പോരായ്മയാണു്. ഗവൺമെണ്ടു നടത്തുകയൊ നടത്താതിരിക്കുകയൊ ചെയ്യുകൊള്ളട്ടെ. പ്രൈവറു് ഏജൻസീസു് എടുത്തു നടത്തിയാലും ഒരു ഗവൺമെണ്ടു് തന്നെയായിരിക്കും നടത്തുന്നതു്. അവർ ഏല്പിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായിരിക്കുമല്ലൊ ഭരിക്കുന്നതു്. അവർക്കു ഭീഷിച്ചു് അതു് ആദായകരമാക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ നമ്മുടെ ഗവൺമെണ്ടിനു അതു് നടത്തി ആദായകരമാക്കുതീർക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നു വരുന്നതു് ഗവൺമെണ്ടിനു് ഒട്ടും പ്രശംസാവഹമല്ല. ഗവൺമെണ്ടു് ഇതിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞുനില്ക്കുണമെന്നു പറയുന്ന ന്യായം തന്നെ പഴയതായിരിക്കുന്നു. ഈ വക വ്യവസായങ്ങളിൽ ഗവൺമെണ്ടു് ഉത്സാഹിതമായി പ്രവേശിക്കണമെന്നു പറയുന്ന യുഗത്തിലേക്കാണു് നാം കടക്കുന്നതു. വ്യവസായങ്ങൾക്കു് സൌകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി മുഴുവനും ഗവൺമെണ്ടു് തന്നെ എടുത്തു നടത്തണമെന്നു പറയുന്ന നാഷനലൈസേഷന്റെ കാലത്തിലാണു് നാം ജീവിക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു ഇതു എടുത്തു നടത്താതെ വിട്ടുകളയണമെന്നു പറയുന്ന ന്യായത്തോടു യോജിക്കാൻ തരമില്ല. പിന്നെ ഇതു എടുത്തു നടത്തിയാൽ ഗുണമുണ്ടാകുമൊ എന്ന കാര്യത്തെപ്പറ്റിയാണു് ആലോചിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നതു്. ഗവൺമെണ്ടു് നടത്തിയാൽ ആദായകരമല്ലെന്നു തോന്നുന്നതു പ്രൈവറു് ഏജൻസികൾ എടുത്തു നടത്തു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

വാൻ ധൈര്യപ്പെടുന്നതെങ്ങിനെ? അതിനാൽ ഈ വ്യവസായം മേലിൽ ജനങ്ങൾക്കു നടത്താൻ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമായി ഗവർമ്മെണ്ട് നടത്തി ആദായകരമാണെന്നു കാണിക്കേണ്ട ഒരു ചുമതല കൂടി ഗവർമ്മെണ്ടിനുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് സ്വകാര്യ ഏജൻസികൾക്കു വിട്ടുകൊടുത്തൊ ഗവർമ്മെണ്ടു തന്നെ നടത്തിയൊ അതു ഫലപ്രദമാണെന്നു കാണിക്കേണ്ടതു ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ ഒരു വലിയ ചുമതലയാണ്. ഈ നിലയിൽ നിന്നാണ് ഇതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കേണ്ടതു്. ഈ സ്ഥാപനത്തിൽ മുടക്കിയിരിക്കുന്ന പണം രക്ഷിക്കണമെല്ലൊ എന്നതിനെപ്പറ്റിയല്ല. പണം പോയാലും അതു മുടക്കിയ ഓഫരിക്കാരും ഗവർമ്മെണ്ടും സഹിക്കാൻ തക്ക നിലയിലുള്ളവരാണ്. അതുകൊണ്ടു അതിനെപ്പറ്റിയല്ല ഈ സഭ പ്രധാനമായി വിചാരിക്കേണ്ടതു.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ.—ഗവർമ്മെണ്ടു് ഇതിൽ (ഷെയർ) ഓഫരി എടുത്തിട്ടില്ലെ? ഒരു ഓഫരിക്കാരന്റെ നിലയിലെങ്കിലും എന്തുകൊണ്ടാണ് ഈ കമ്പനി നഷ്ടപ്പെട്ടതെന്ന് അന്വേഷിച്ചിട്ടുണ്ടൊ? മാക്സിമം മോശമായി അതുകൊണ്ടാണ് കമ്പനി മോശമായതെന്നു പറയുന്നതു വിശ്വസിക്കാൻ തരമില്ല. ഗവർമ്മെണ്ടു് പ്രവേശിച്ച ഒരു വ്യവസായം സാധാരണ ആളുകളുടെ ഒരു കായ്ംപോലെ വിചാരിക്കാൻ തരമില്ല. ഗവർമ്മെണ്ടു് പ്രവേശിച്ചതിലുള്ള വിശ്വാസംകൊണ്ടാണ് സാധാരണ ആളുകളും അതിൽ മത്സരിച്ചുപങ്കെടുത്തതു്. യുദ്ധകാലത്തൊ യുദ്ധകാലം കഴിഞ്ഞൊ മാക്സിമം റേറ്റ് കുറവായിരുന്നാൽതന്നെയും അതിനു് കുറെക്കൂടി പണം ഗവർമ്മെണ്ടിൽനിന്നും കടംകൊടുത്തു് സാധനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിച്ചു് വിലകൂടുതൽ കിട്ടുന്നകാലത്തേയ്ക്കു സ്റ്റോക്കു ചെയ്തു വെയ്ക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ഒരു കൊല്ലം ആദായംകിട്ടിയില്ലെന്നുവെച്ചു് പിറെക്കൊല്ലം നിത്തിക്കളയുന്നതല്ല വ്യവസായ രീതി. ഒരു കൊല്ലം വില കുറവാണെന്നുകണ്ടാൽ ചരക്കുകൾ അപ്പോൾ വിലവാക്കാൻ ഉദ്യമിക്കാതെ വരുംകൊല്ലങ്ങളിലേയ്ക്കു് സ്റ്റാക്കായി പിടിച്ചുവെച്ചുംകൊണ്ടു് കൂടുതൽ പണം ഇറക്കി വ്യവസായം തുടരുക, ലാഭകരമാണെന്നു തോന്നുന്ന സമയം കച്ചവടം ചെയ്യുക, ഇതാണ് വ്യവസായ രീതി. ഒരിക്കൽ നഷ്ടംവന്നുവെന്നു കരുതി പേടിച്ചു നിറുത്തിക്കളയുന്നതു് വ്യവസായ രീതിയല്ല. ഒരിക്കൽ നഷ്ടംവന്നാലും പിന്നെ അവകൂടി പരിഹരിക്കപ്പെടുമെന്നു ഉറയ്ക്കണം. ഈ നയം നമ്മുടെ ഗവർമ്മെണ്ടിനു തീരെ ഇല്ലാതെപോയി. ഗവർമ്മെണ്ടു് വളരെ ഓഫരികൾ എടുത്തു, പോരാതെ ഒരു ലക്ഷത്തി പതിമൂവ്വായിരം രൂപാ കടവും കൊടുത്തു. ഇത്രയും വലിയ അവകാശങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും, ഇത്രയും വലിയ തുക ഇറക്കിയിട്ടും, അതിനെ നിലനിറുത്താൻവേണ്ടി എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുവാൻ നമ്മുടെ ഗവർമ്മെണ്ടിനു് കഴിയാതെപോയി. കുറെ രൂപാകൂടി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കൊടുത്തു നടത്താൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ കടംകൊടുത്ത രൂപാപോലും കിട്ടാൻ മാർഗ്ഗമില്ലെന്നാണു് പറയുന്നതു്. അവിടത്തെ (മിഷ്യൻസ്) യന്ത്രങ്ങളും മറ്റുപകരണങ്ങളും മാത്രമല്ല അതുനില്ക്കുന്ന സ്ഥലം വിറ്റാൽപോലും ഗവൺമെണ്ടിന്റെ തുകതന്നെ കിട്ടുകയില്ലെന്നായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ വളരെ കഷ്ടംതന്നെ.

പ്രസിഡെണ്ടു്.—അതിനു് നിവൃത്തി എന്താണു്?

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ.—സക്കാരിൽനിന്നും നടത്തണം. അതുതന്നെയാണു് നിവൃത്തിമാർഗ്ഗം എക്കണാമിക്കു് ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടു് നോക്കിക്കഴിഞ്ഞു. അവർക്കും ഇതേവരെ ഒന്നും തീർച്ചപ്പെടുത്താൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. അതിനാൽ ഇതു നടത്താനായി ഗവൺമെണ്ടു് ഉടനെ ഒരു വിദഗ്ധകമ്മറ്റിയെ നിയമിക്കണം. അതായതു് വ്യവസായരീതിയിൽ വിദഗ്ധന്മാർ. ഗവൺമെണ്ടു് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ നിയമിച്ചാൽ പറ്റുകയില്ല. അവർ ഉദ്യോഗത്തിലെ വിദഗ്ധന്മാരാവുകയുള്ളൂ.

റാവു സാഹിബ്ബു് മിസ്റ്റർ സി. മത്തായി.—വ്യവസായം നിശ്ചയമുള്ളതായി മിസ്റ്റർ കോഡർ ഉണ്ടു്.

മിസ്റ്റർ എ. ബി. സേലം.—അവർക്കു് തോൽ ഉറയ്ക്കിടാൻ അറിഞ്ഞുകൂടാ.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ.—ഒരു കൊല്ലം ഈ വിധം നടത്തിച്ചു നോക്കുക. ഗവൺമെണ്ടു് കുറെ പണവും കടംകൊടുക്കണം. ഇപ്പോഴത്തെ രീതിയിൽ നടത്തുവാൻ സാധിക്കാത്ത പക്ഷം ഒരുട്ട കമ്പനിയായിട്ടെങ്കിലും നടത്തുക. നിശ്ചയമായും ആദായം കാണും.

പ്രസിഡെണ്ടു്.—നിങ്ങൾക്കു നടത്താമോ?

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ.—നടത്താം. ഓട്ടുകമ്പനിയാണെങ്കിൽ. ഇന്നേവരെ നഷ്ടം വന്നു എന്നല്ലെ പറയുന്നത്? എക്കണാമിക്കു് ഡെവലപ്പ്മെൻറ് ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടുകാക്കു ഇതിന്റെ അധികാരം കിട്ടിയിട്ടു എത്ര കൊല്ലമായി?

റാവു സാഹിബ്ബു് മിസ്റ്റർ സി. മത്തായി.—എക്കണാമിക്കു് ഡെവലപ്പ്മെൻറ് കമ്മറ്റിക്കു് ഇതിനെപ്പറ്റി അധികാരമൊന്നുമില്ല.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ.—ഇതിനെപ്പറ്റി ആ കമ്മറ്റിക്കു് എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുവാൻ സാധിച്ചുവൊ? ഒന്നും ഇല്ല. തീവണ്ടിലയനിന്നു സമീപം അല്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ സാധാരണക്കാരാരും ചാലക്കുടിയിൽ ഇങ്ങിനെ ഒരു ടാനറി ഉണ്ടെന്നു അറിയുകയില്ലായിരുന്നു. ലോകത്തിൽ അനവധി കോടീശ്വരന്മാർ ഉണ്ടു്. പണമുള്ളവർ ഇതിന്റെ യഥാർത്ഥസ്ഥിതി മനസ്സിലാക്കിയാൽ അവർ വന്നു് എറെറ്റടുത്തുനടത്തിക്കൊള്ളും. എന്നാൽ രാജ്യത്തിന്റെ അഭിമാനത്തെ നിലനിറുത്തണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഗവൺമെണ്ടുതന്നെ തീർച്ചയായും നടത്തണം.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

പ്രസിഡെണ്ടു".—ഗവമ്മെണ്ടു് നടത്തിയാൽ ടാംവെ മാതിരി ആയിരുപ്പായാലൊ.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ.—ഇപ്പോൾ ടാംവെ നടത്തുന്നതും ഇതു പോലെ തന്നെ. വ്യവസായം നിശ്ചയമുള്ള ആളുകളെ കൊണ്ടു് നടത്തിക്കണം.

പ്രസിഡെണ്ടു്.—ഞാൻ ഒരു യോഗ്യനായ ആളുമായി ഇക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചു. ഗവമ്മെണ്ടു് ഈ മാതിരി കാര്യങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതു് തെറ്റാണെന്നാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം. പിന്നെ ഗവമ്മെണ്ടു് ചെയ്യേണ്ടതെന്തെന്നു വെച്ചാൽ അതു നടത്തുന്നതിനു വേണ്ട ഉപദേശങ്ങളും കൊടുക്കുകയാണു്. പണം സംബന്ധിച്ചു് വല്ലതും പോരാതെ വരികയാണെങ്കിൽ അതും സഹായിക്കാം. ഗവമ്മെണ്ടു് ഒരു കച്ചവടക്കാരന്റെ നിലയിൽ ഈ വക കാര്യങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിൽ പല ദോഷമായ കാര്യമില്ലെന്നാണു് ആ മഹാൻ എന്നോടു പറഞ്ഞതു്. അതെ ഇപ്പോൾ ഞാൻ പറയുന്നില്ല.

മിസ്റ്റർ. ടി. കെ. നായർ.—നമ്മുടെ ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ ഉപദേശം വാങ്ങി വ്യവസായം നടത്തുന്നതിനേക്കാൾ നല്ലത് ആ വ്യവസായം നടത്താതിരിക്കുകയാണു്. ഞാനാണെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ ഉപദേശം താങ്കൾ വേണ്ട എന്നേ പറയുകയുള്ളു. അതുകൊണ്ടു് ഈ ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ ഉപദേശത്തിനു വിലയുള്ള എന്നു് ഇതുവരെ കാലം കൊണ്ടു് മനസ്സിലായിരിക്കുന്നു. ഒരു വ്യവസായം മാക്കറ്റ് ചെയ്യാമെന്നു പറഞ്ഞു നാടുതോറും യന്ത്രങ്ങളും മറ്റും യാതൊരു ഉപയോഗവും ഇല്ലാഞ്ഞിട്ടു കൂടി കുസലും കൂടാതിരിക്കുന്ന ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ ഉപദേശത്തിനു എത്രത്തോളം വില ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു് ആലോചിക്കുക! എത്ര സാധുജനങ്ങളുടെ പണമാണു് ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ ഈ ഉദാസീനത മൂലം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്? ഗവമ്മെണ്ടു് ഓരോരോ എടുത്തതിലുള്ള വിശ്വാസം കൊണ്ടു മാത്രമല്ല അവർ ചേർന്നതു്? ചാലക്കുടിക്കു് ഒരു റോപ്പു കെട്ടിയതുപോലെ അവിടെ സ്ഥാപിച്ച വ്യവസായങ്ങളും എല്ലാം ഒരുപോലെ നഷ്ടപ്പെട്ടു നശിച്ചുപോകാറായി. അതുകൊണ്ടു് ആ വിഷയത്തിൽ ചാലക്കുടിക്കു് ഒരു റോപ്പുമുണ്ടെന്നാണു് ഞാൻ പറയുന്നതു്. അതിനാൽ ഉടനെ ഗവമ്മെണ്ടു് ഒരു വിദഗ്ധകമ്മറ്റിയെ നിയമിച്ചു് ഈ റോപ്പുതെറ്റ ഒഴിക്കാൻ ശ്രമിക്കണം. ടാനറി നടത്താമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഇന്നവരെയുള്ള നഷ്ടങ്ങളും പരിഹരിച്ചു് ലാഭകരമാക്കാം. ടാനറിമാത്രമെ ചെയ്യാവു എന്നില്ല. അവിടെ മറ്റൊരുവ്യവസായം നടത്താൻ സാധിക്കുമെങ്കിൽ അതൊക്കെ ചെയ്യണം. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ അനവധി തോലുണ്ടു്. എന്നാലും അവയെ ഇവിടെ വാങ്ങാതെ കോയമ്പത്തൂരിൽനിന്നാണു് വാങ്ങുവാൻ ഏർപ്പാടുചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. അതു് ശരിയല്ല. അതിനാൽ ടാനറി തുടങ്ങിയാൽ നമ്മുടെ നാട്ടിലെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

തോൽ മുഴുവനും ഇവിടത്തന്നെ വാങ്ങണം. തുടയിരം രൂപാകൊണ്ട് നടത്തുവാനല്ല ആവിടത്തെ ഏറ്റുപാട". ആവിടത്തെ യന്ത്രങ്ങളുംമറ്റും അനവധി പണം വ്യയംചെയ്തു കിട്ടിയിരിക്കയാൽ വേഗത്തിൽ ലാഭം കിട്ടണമെങ്കിൽ വലുതായ സംഖ്യ മുടക്കി വലിയ തോതിൽതന്നെ വ്യവസായം ആരംഭിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

പ്രസിഡെണ്ട്".—നമ്മുടെ നാട്ടിലുള്ള തോലെല്ലാം അന്യനാട്ടിൽപോകാൻ അനുവദിക്കാതെ ഇവിടത്തന്നെ കിട്ടത്തക്കവണ്ണം ഏർപ്പാടുചെയ്യണമെന്നാണ് മിസ്റ്റർ നൊട്ടൊ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നതു". ആ വ്യവസ്ഥകൊണ്ടാണ് ഗവർമ്മെണ്ടും അദ്ദേഹവുംയോജിക്കാതെപോയതു". അതു സാധ്യമാണെന്നു വിചാരിക്കുന്നുണ്ടൊ?

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ.—അതിനെപ്പറ്റി ഒരു വ്യവസ്ഥ ഉണ്ടാക്കാൻ ഇപ്പോൾ വഹിയാ. നാല് ഇപ്പോൾ തീർപ്പുയാക്കാൻ പാടില്ല. ഇരുപതു ലക്ഷം രൂപാ ചിലവുവാക്കിയിട്ട് നടത്തുവാൻ മാർഗ്ഗമില്ലെന്നു ഗവർമ്മെണ്ടു പറയുന്നതു വളരെ ശരിയാണു".

പ്രസിഡെണ്ടു".—കമ്മറ്റിയിൽ ആരെയെല്ലാമാണു നിയമിക്കേണ്ടതു? ഇനി അങ്ങിനെ നടത്താൻ തരമുണ്ടൊ എന്നതിനെ ഒന്നു ആലോചിച്ചുനോക്കാം.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ —വ്യവസായ തല്പരനായി മിസ്റ്റർ കോടർതന്നെ ഇവിടെ ഉണ്ടെല്ലൊ. അദ്ദേഹം പറയുന്നവരെ മെമ്പർമാരായി നിശ്ചയിച്ചാൽ മതി.

പ്രസിഡെണ്ടു".—നിങ്ങൾക്കാകുന്നുതു

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ.—എനിക്കിതിൽ പരിചയമില്ല. എനിക്കു ഓട്ടകമ്പനിയുണ്ടു". അതുകൊണ്ടാണു ഓട്ടകമ്പനി നടത്താമെന്നുപറഞ്ഞതു". ടാനറി ഞാൻ പഠിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അതും ഞാൻ ചെയ്യുമായിരുന്നു. ഏതായാലും ഗവർമ്മെണ്ടു കമ്മറ്റിയെ നിയമിച്ചു" ഉടനെ പ്രവൃത്തി തുടരാത്തപക്ഷം ഗവർമ്മെണ്ടിനെ വിശ്വസിച്ചു അതിൽ ഓഹരി എടുത്ത ജനങ്ങളുടെപണം സർക്കാരിൽനിന്നും നഷ്ടപ്പെടുത്തിയതാണെന്നേ വിചാരിച്ചുകൂടൂ. ഏതായാലും ഗവർമ്മേണ്ടിനു ഇതു ഒരു വലിയ നഷ്ടം തന്നെയാണു". അതുകൊണ്ടു ഗവർമ്മെണ്ടു ഉണർന്നു ജാഗ്രതയായി പ്രവൃത്തിക്കണം.

പ്രസിഡെണ്ടു".—ഗവർമ്മെണ്ടു ഉണർന്നിട്ടുണ്ടു".

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ.— ഉണർന്നാലും ഉറങ്ങുന്നതു പോലിരുന്നാൽ ഉണർച്ചകൊണ്ടു കാര്യമില്ല, പ്രയോജനമില്ല. അതിനാൽ പ്രത്യേകം ഒരു വിദഗ്ധകമ്മറ്റിയെ നിയമിക്കണം.

പ്രസിഡെണ്ടു".—ആരൊക്കെ അതിൽ വേണം?

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ.—എനിക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാ, ഞാൻ ഇതു പഠിക്കുന്ന കാലത്തു പറയാം, ഇപ്പോൾ ആരൊക്കെ വേണമെന്നു പറയാൻ കഴിവില്ല.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

പ്രസിഡെണ്ടു്.—ഗവമ്മെണ്ടു് ഇതിൽ പ്രവേശിക്കാൻ പാടില്ലെന്നല്ലേ?

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ.—ഗവമ്മെണ്ടു് പ്രവേശിക്കതന്നെ ചെയ്യണം. അതു തെറ്റല്ല. സ്റ്റേയിറ്റ് ഏയിഡഡ് ബാങ്കുകൾ ഇപ്പോൾ എല്ലാ ഗവമ്മെണ്ടും നടത്താറുണ്ടു്. അതിൽ ഗവമ്മെണ്ടു് നല്ല ഓഫരിയും എടുക്കുന്നു. അതിലും നഷ്ടംവന്നുകൂടാ എന്നുണ്ടൊ? എത്ര ബാങ്കുകൾ പൊളിയുന്നു. വിവരമുള്ള ആളെ വെച്ചു് അതിനെ ശരിയായി നടത്തണം. അതിൽ നിയമിക്കുന്നതു് ആ വിഷയത്തിൽ പരിചയമുള്ള ആളുകളെ ആയിരിക്കണം. മേലുദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ കൊണ്ടുവെച്ചാൽ പോരാ. അതു പോലെതന്നെ വിചാരിക്കണം ഈ ടാനറിയും. ഇതിന്റെ പണമിടക്കിയിട്ടു് കൊല്ലം നാലഞ്ചായി. ഇതു റജിസ്റ്റർ ചെയ്തിട്ട എന്താണു് ഫലം? ജോയിന്റ സ്റ്റാക്കു് റജിസ്റ്റർ എന്നൊരാൾ ഉണ്ടൊ? അദ്ദേഹം വല്ല അന്വേഷണവും ചെയ്യൊ? ഈ കമ്പനിയുടെ പേരു് കമ്പനി റജിസ്റ്ററിൽ നിന്നും നീക്കം ചെയ്യൊ, ഇതൊന്നും ഇപ്പോൾ ഞാൻവിസ്തരിക്കുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നമുക്കതു നടത്തണമെന്നാണല്ലോ ഉദ്ദേശം. ഏതു വിധത്തിലെങ്കിലും നാം അതു നടത്തുക തന്നെ വേണം. ഗവമ്മെണ്ടു് ഒരു കമ്മറിനിയമിച്ചു് നടത്താൻ ബലമായി ശ്രമിക്കണം. കമ്മറി അംഗങ്ങൾ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ആകരുതു്. അതിൽ പ്രത്യേകം പരിചയമുള്ളവരായിരിക്കണം.

ജനങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും നമ്മുടെ ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ ഔദാസീനതയെ മനസ്സിലാക്കത്തക്കവണ്ണം അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും യാത്ര ചെയ്യുന്ന ജനങ്ങൾക്കു കാണാനായി ഇതു സൌകര്യമുള്ള സ്ഥലത്തു് ഇതു സ്ഥാപിച്ചതാണു് കുറെകൂടി കഷ്ടതരമായി ഇപ്പോൾ തോന്നുന്നതു്. തിരുവണ്ടിലയനത്തിൽ നിന്നും കുറെ കൂടി അകത്തായിരുന്നുവെങ്കിൽ തരക്കേടില്ല. "കൊച്ചിൻ ടാനറീസ് ലിമിറ്റഡ്," എന്നു എഴുതീട്ടുള്ളതിൽ "കൊച്ചിൻ" എന്നുള്ളതുഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിലും വേണ്ടില്ലായിരുന്നു. കൊച്ചിൻ എന്നതിനു് ഗവമ്മെണ്ടു് വക എന്നു് അർത്ഥമാക്കാനും ഇടയുണ്ടു്.

പ്രസിഡെണ്ടു്.— ലിമിറ്റഡ് എന്നുകൂടി വെച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ.—ലിമിറ്റഡ് എന്നുവെച്ചാൽ ജനങ്ങളുടെ പക്കൽ നിന്നും, പണം പിരിച്ചെടുത്തു് മടക്കി കൊടുക്കേണ്ടകാര്യം 'ക്ലിപ്പം' എന്നാണർത്ഥമാക്കേണ്ടതു്. (ചിരി.)

പ്രസിഡെണ്ടു്. —നമുക്കു് ഓരോന്നു പറയാൻ സാധിക്കും.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ.—അല്ല, നടത്താനും സാധിക്കും. നെപ്പോളിയൻ പറയുന്നതുപോലെ ലോകത്തിൽ സാധിക്കാത്തതൊന്നുമില്ല. ഗവമ്മെണ്ടിൽ നിന്നും കുറെ പണംകൂടി കൊടുത്തു് ശരിയായി ജോലി നടത്തി ഗവമ്മെണ്ടിനേറയും ജനങ്ങളു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ടെയും പണത്തെ വീണ്ടെടുക്കാമെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ട് അതിനായി ശ്രമിച്ചുകൂടാ?

മിസ്റ്റർ എ. ബി. സേലം.—അതു പ്രയാസം. കുത്തിപ്പോയപണം തിരിച്ചു വരികയില്ല.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ.—നാം എങ്ങിനെ ആയാലും ഇതു നടത്തണം. അതിന ഒരുവിദഗ്ധകമ്മറിയെഉടൻ നിയമിക്കണം. വ്യവസായം ചെയ്യിട്ടും പണം ഉണ്ടാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കണം. തിരുവിതാംകൂർ,മൈസൂർ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽഗവർമ്മെണ്ടിനു വ്യാപാരം ചെയ്തു ലാഭം എടുക്കാതെയും ധാരാളം മുതലെടുപ്പുണ്ടു്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തു് വരവു് വളരെ കുറച്ചു് ഉള്ളു. നാലു പലിശക്കു് പലെ ദിക്കിലും കൊടുത്തിട്ടുള്ള സംഖ്യകൾ പിരിച്ചു് വ്യാപാരത്തിലിറക്കിലാഭം എടുത്തു രാജ്യത്തെ ചിലവുകൾക്കുപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിൽ നമ്മുടെ അഭിമാനത്തിന്നു് യാതൊരു കുറവും ഇല്ല. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ സ്ഥിതി നോക്കിയാൽ ഇതു് വാസ്തവമാണെന്നു് തെളിയും.

President.—I shall call the Member to reply.

Mr P. Kumaran Ezhuthassan.—It is almost time.

(*The House rose for lunch at 2 p. m. and re-assembled at 3 p. m with the Deputy President in the Chair.*)

Deputy President.—We will continue the discussion of resolution No. 6.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—Sir, it is very surprising to find this attitude of indifference taken up by the Government in regard to this resolution. Yesterday, the Hon'ble the Secretary was heard to observe that the Government attitude was neutral in this matter and to-day the President of the Economic Development Committee was stating that much better than the two alternatives suggested in the resolution there is a third one and that is to find some private agency to take up the concern and work it up. These things clearly show that the Government is not at all in earnest about the points raised in the resolution, the points raised in the resolution being that the Government may be pleased to take up the concern and work it up or it may be pleased at least to recover the money advanced by it which is certainly the money belonging to the tax-payer.

Deputy President.—Objections to both these courses have been pointed out.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—Government's position is one of neutrality and it was also stated that the Government is not sure whether it is possible to recover even the secured amount from the Tanneries. That is no reason why steps should not be taken to recover the loan. If the concern is so very bad and the assets of the concern so very little, that is no

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

reason why the amount of a lakh and more advanced as secured loans should not be collected. If the security is diminishing, that is all the more reason why Government should take steps to see that the amounts advanced are collected as early as possible. Perhaps it may not be able to realise all the amount but to that extent to which it is realised Government will not be a loser. So what I suggest is, especially as there is the moral duty of the Government also, in having held out hopes to the people—rather induced the people to take up shares by the Government itself taking shares—to see that the interests of the shareholders are also protected. With that end in view it would be desirable that the Government takes up the concern. Yesterday a statement was made by the other side that the work turned out was excellent. If so, certainly its produce will find a good market. What I am able to understand from yesterday's discussion is that the Tanneries have become a failure because of bad management hitherto conducted there. So, if the Government will take it up and properly manage it, it is sure to become a successful concern and, therefore, I would urge that the Government be pleased to take it up and work it to the advantage both of the Government and its share-holders and in the alternative at least to take immediate steps to realise the secured loan at least.

Mr. V. V. Anantapadmanabha Ayyar.—Sir, I have a few words to say in this connection, in support of the resolution. The two alternatives suggested in the resolution were met by the Hon'ble Member for Education by saying that no Government can work with profit a commercial or industrial concern. Well, with respect to such a broad and sweeping statement of fact, I beg to differ from him. In Travancore as well as in Mysore, and in the latter place especially, we find that large commercial concerns are being worked out by the Government. There is absolutely no reason why the Government should not profit by working out a commercial concern. If the Tanneries could not be worked out profitably by anybody, then there is no reason why it should continue. Better end it sooner. Why should we continue it? How long are we to give a trial? We were having it for the last 10 years. When are we to come to a conclusion? There must be an end to everything. We cannot put off decision on this matter in such a way. We must take it up in earnest. We should continue it or close it. We must come to a conclusion as early as possible. I should think that the reason for the delay in coming to a decision is due to the fact that there is no industrial Department in this State. There is no officer in this State in charge of Industries. Perhaps at the time when this concern

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

was started there was an Industrial Department. Now there is a Development Board but they are not in connection with any administrative function.

Deputy President.—The Industrial Department ceased to exist long after this failure.

Mr. V. V. Anantapadmanabha Ayyar.—If there had been an Industrial Department they would at least advise the Government to stop it or continue it. What is the use of keeping it on like this? A third alternative was suggested by the Hon'ble Member that somebody else might be found to take this up. So far as we could see—we have had sufficiently long time—we are not able to find anybody to take up this concern to the best advantage of the State or of the share-holders. I do not think that any good will result by prolonging the matter any further. Now it was suggested that Mr. Salem offered a proposition. It it could be accepted on profitable lines, well and good.

Deputy President.—It did not reach the Government.

Mr. V. V. Anantapadmanabha Ayyar.—It was expected to reach the Government and upon that expectation the Hon'ble Member wanted to put away the decision upon this matter and to come to a decision later on. Now, an offer was made and a counter offer was made to a gentleman in Madras and he did not respond. So, that also has fallen through. I must say I have absolutely no faith in that third alternative suggested by the Hon'ble Member. Then there are only two other things, whether to continue it by the Government or close it altogether. My submission is that either of these things should be done as early as possible.

Deputy President.—Which would you prefer?

Mr. V. V. Anantapadmanabha Ayyar.—If the Government should continue it with advantage, all right. Otherwise let it go. Let the Government get at least an anna in the rupee or a pie in the rupee. If it is a white elephant, why should we continue it?

Mr. V. K. Aravindaksha Menon.—I have not got very much to say, but in the case of the Tanneries I must point out that the Government did not take the initiative to start the concern. The Government simply helped an indigenous industry. The people conceived of a Tanning Factory, raised the capital necessary and approached the Government to help them by taking shares and giving loans. While the Government did both, they did not undertake to make the Factory a success, nor to manage it. The attitude taken by the Government in this respect is absolutely correct, as I am sure you will not desire the Government to interfere with all their red tapes in the management of

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

a commercial concern. Therefore, I do not think it right to criticise the Government for the failure of the Factory.

Mr. A. Eachara Menon.—The first meeting was under the auspices of the Diwan in the Diwan's quarters.

Mr. V. K. Aravindaksha Menon.—The Government might have helped them in every way to promote an industry which was not in existence in the State, but if this sort of trenchant criticism is to be indulged in this Council, I think the Government would be very cautious hereafter in helping other industries which the people here may want to promote. I made some enquiries regarding the import of tanned hides when I was in France last. France, as you know, has a great market for hides. The people there told me that they do not require any finished produce. They wanted only just 'bark-tanned' hides; because they want to colour the hides themselves so as to suit them best. The varieties of colours seen on shoes for ladies, hand-bags of the Parisians, are so many and so beautiful, that it is impossible at present for us to imitate them. Therefore, anything but rough leather from India can command any foreign market. We have then only domestic market to fall on. For this purpose we should have allied industries in Cochin or in India like shoe and hand-bag making, furniture and other things. Unless these industries are encouraged, we must look forward to some dull time yet in regard to the Tanneries

Mr. A. S. Harihara Ayyar.—I would like to speak a few words. Now there is no use finding fault with the Government in initiating the Tanneries because the then market was found to be very strong for hides. During the time of the War there was a large demand for leather and so many have become millionaires in those days. It was at that time that the Cochin Tanneries were floated. And soon after the floatation, which necessarily took some time to finish the buildings and other things, the War also ended and the market also went dull. That and that alone is the chief reason for the failure of the Tanneries.

Mr. C. J. Mathew.—Sir, misunderstand us not as being hard upon the Government. We really thank them for the help they rendered at the beginning stage of this concern. Your close association induced the public of Cochin to take up shares in the Cochin Tanneries. And if this close association of the Government has induced the people of Cochin to take up shares, is there not a moral responsibility resting upon the Government to see that the concern is well conducted to the advantage of all concerned? On the other hand, the Government now takes up a more or less indifferent attitude. I have brought this resolution before the House to make you realise that there is a moral

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

duty on your part to see that the thing is either mended or ended. Now with regard to the mending, Government have suggested a third alternative, namely, to wait still and see whether a private agency would come and take up the working of the concern. We must judge these things by experience of the past. In 1099 the Tanneries stopped work altogether. It is 5 years now, and no acceptable offer has yet come. What does it mean? No private agency, as far as I can understand, would come and take up the work, since at least Rs. 75,000 would be required to start working the concern. Besides nobody is positive on the point of gain. Even when our Government refuse to advance further loan, I fail to see how it is practicable for any private agency to make an offer. Three offers, you say, have already come and all these three are not acceptable. Now Mr. Salem says there is another offer. Of course I do not say the Government ought not to accept a reasonable offer. All that is wanted is they ought to be earnest in this business. In my opinion and from the knowledge that I have gathered from some of the Directors, it is almost impossible for anybody to come and take up the work. That is why I have suggested that the Government might take up the work. No private agency is likely to come forward. Therefore, can the Government at least give us an assurance that, after waiting for some reasonable time, if no acceptable offers come, the Tanneries would be taken up by the Government? The fact is I do not want Chalakkudi, my constituency, to be made the seat of all industrial failures. As one of the Members suggested, it shall not be the *cursed* place for industries. Having started the Potteries as an out and out Government concern, it has become a failure. The Tanneries is another failure. It is high time that the Government should take up these problems more seriously. Do give us an assurance that, within a certain limited time, if no private agency comes forward to take up the work, you would take up the concern and work it. I understand the Directors met and decided that they could do nothing more in the matter. On their part, it has now become quite impossible to carry it on. They passed a resolution to the effect that the whole thing shall be handed over to the Government if they shall agree to take up the work. This is a confession on the part of the Directors as to the real state of affairs there. We are glad that the Government have helped the initiating of an industry, but we do not want them to wash their hands clean at this stage. There is the moral duty upon them to see that the rate-payer's money is not lost for ever. If things go on at this rate for some time more, all the machinery will get rusty and the whole place will become an abode for cows and dogs. If the proposal to wait for private offers is possible and practical, of

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

course, I have no objection to withdraw my resolution. I want the Government to give me an assurance, that is, if within a limited time no private agency turns up or if one or other turns up and proves a failure, the Government would take up the concern themselves.

Rao Sahib Mr. C. Matthai.—Government cannot give a definite answer. Government will seriously consider this question within a reasonable time.

Mr. C. J. Mathew.—Would you say approximately? It is five years already since it is stopped.

Rao Sahib Mr. C. Matthai.—I shall point out, for instance, in a province which is industrially more advanced, there is a concern like this in the very same condition.

Mr. C. J. Mathew.—We shall not imitate them.

Rao Sahib Mr. C. Matthai.—I do not say we should imitate them. But the solution is not so easy.

Mr. C. J. Mathew.—I do not wish to press the first alternative contained in my resolution. That may be dropped. Only the second part need be put to the vote.

Mr. E. Ikkanda Warriar.—On a point of information. What is the position of the Government with regard to that? Is its position only as one of the share-holders? Can yon take the management to-morrow and work it up?

Mr. U. Kandar Menon.—It is not possible for the Government to take up the management.

Deputy President.—Government is only a mortgagee or a share-holder.

Mr. U. Kandar Menon.—There is a rule that three of the Directors should be Government servants. That is all. It is not a Government concern.

Mr. Thomas Manjuran.—As the mortgagee and premier share-holder, cannot the Government take up the management?

Mr. U. Kandar Menon.—That will depend upon the stipulation in the mortgage. If there is provision in the mortgage deed to take up the management, that can be done. I have not looked into the deed, and I am not sure of it.

Deputy President.—I will put the second portion of the resolution to the vote.

Mr. V. D. Ouseph.—The first portion cannot be withdrawn.

Deputy President.—With the permission of the Council it can be done.

Mr. C. J. Mathew.—I would like, with the permission of the Council, to amend the resolution to this effect, *viz.*, "*This Coun-*

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

'il recommends to the Government that, if within a reasonable time no acceptable offers from private agents reach the Government, the Cochin Tanneries Ltd., shall be taken up by the Government and worked.''

Mr. U. Kandar Menon.—That point was not discussed at all.

Deputy President.—Is the amendment after all the discussion is over ?

Mr. C. J. Mathew.—In that case I shall not press the resolution as it now stands. I beg leave of the House to withdraw the resolution.

(*The resolution was, with leave, withdrawn.*)

7. Disbursement of Agricultural loans.

Deputy President.—The next resolution stands in the name of Mr. C. A. Kunjunni Raja.

Mr. C. A. Kunjunni Raja.—The object of the resolution is to bring to the notice of the Government certain irregularities in the administration of agricultural loans as at present distributed. After giving notice of this resolution I had occasion to examine the Loan Register maintained in the Diwan Peishkar's Office with the permission of the then Diwan Peishkar. There were 184 loans outstanding, of which 25 are for sums above Rs. 3,000, and 58 between Rs. 1,000 and Rs. 3,000 and the rest below Rs. 1,000. A reading of those names will also disclose the fact that these loans are at present advanced to contractors, village officers, lawyers, doctors and merchants, and one would sadly miss the names of true agriculturists. The object of these loans is admittedly the improvement of agriculture. If the desired object is to be gained, surely the amount ought to be given to the actual cultivators of the soil. But an examination of this register will show that these loans are not given, mostly, I say, to real agriculturists. And then it also covers big sums to the extent of some 20,000 rupees to one individual in Chittur Taluk. This loan of 20 thousand rupees to one individual is given to a person who is admittedly a very rich man, and it is given on two occasions at the rate of 10,000 rupees each. There are several others ; for instance, doctors, who do not go to the land at all, have been given loans. I shall not single out all the other instances. It is enough if I say that there is a wide-spread complaint that these sums are not really utilised for the improvement of agriculture. And if this state of affairs is allowed to continue, since His Highness the Maharaja has been pleased to reduce the rate of interest to 3 per cent, these borrowers can invest the money in a hundi at a higher rate of interest and they will be able to pay up the capital by the difference and amass a

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly